

af indkomst, skal kommunalbestyrelsen som hidtil være berettiget til selv at indrømme lempelser i den kommunale beskatning i tilfælde, hvor der foreligger dobbeltbeskatning.

Endelig ophæves § 596, stk. 2, i lov om rettens pleje, som ændret ved lov nr. 276 af 9. juni 1948.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved § 50 i statsskatteloven (lov nr. 149 af 10. april 1922) er der tillagt regeringen bemyndigelse til at indgå overenskomster med fremmed stat om undgåelse af dobbeltbeskatning til staten af indkomst og formue. Under forbehold af gensidighed kan der tilstås sådanne lempelser i statsskattepligten, at dobbeltbeskatning helt eller delvis undgås. Den nævnte lovbestemmelse finder tilsvarende anvendelse med hensyn til den fælleskommunale indkomst- og formueskat, jfr. § 19 i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond. Forsåvidt angår den kommunale indkomstbeskatning er der givet regeringen samme bemyndigelse ved § 47 i lov nr. 28 af 18. februar 1937 om personlig skat til kommunen.

Almindelige overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning på indkomst- og formuebeskatningens område er indgået med de fire andre nordiske lande samt med USA, England og Tyskland. Desuden er der med en række lande truffet specielle aftaler angående beskatning af indtægter, hidrørende fra skibsfart eller luftfart.

Overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning er indgået i meget stort antal mellem stater verden over, og deres betydning er tiltagende som følge af det forøgede samkvem mellem landene og de stærkt stigende skatter. Den dobbeltbeskatning, man søger at undgå, opstår ved indkomst- og formuebeskatningen dels, hvor en person eller et selskab i skattemæssig henseende behandles som bosat eller hjemmehørende i to lande, dels hvor en person eller et selskab, som er bosat eller hjemmehørende i et land, har indkomster fra kilder i et andet land, og sådan indkomst — og formue, knyttet til indtægtskilden — beskattes såvel af „indkomstkildelandet“ som af bopælsstaten. Ved arveafgiftsbeskatningen opstår dobbeltbeskatning ligeledes dels, hvor en per-

son anses for at være bosat i to stater, dels hvor en person, der er bosat i en stat, efterlader sig formue i en anden stat, som også denne stat kræver arveafgift af, hvilket navnlig vil kunne være tilfældet med faste ejendomme og formue, anbragt i erhvervsvirksomhed.

For at undgå dobbeltbeskatningen aftales der ved overenskomsterne en fordeling af beskatningsretten mellem de pågældende stater, og i denne henseende har visse almindelige principper efterhånden fæstnet sig, således at de stort set går igen i overenskomsterne. Staternes interne skattelovgivning medfører imidlertid jævnlig en række detailbestemmelser, der kan være ret komplicerede.

Medens Danmark som nævnt har indgået en række aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende indkomst og formue, er der hidtil ikke indgået nogen overenskomst vedrørende dobbeltbeskatning af arv (og gave). Imidlertid er spørgsmålet om indgåelse af sådanne aftaler nu blandt andet blevet rejst af Det fælles nordiske udvalg for økonomisk samarbejde, og det må under hensyn til den nære forbindelse mellem de nordiske lande og arveafgifternes højde anses for overordentlig ønskeligt, at sådanne aftaler kommer i stand. Forhandlinger om en arveafgiftsaftale med Sverige vil blive påbegyndt i nær fremtid. Arveafgiftsaftaler er indgået mellem Sverige og Norge og mellem Sverige og Finland.

Da det må anses for hensigtsmæssigt og praktisk, at regeringen kan indgå sådanne aftaler, er de ovenfor nævnte bestemmelser om indgåelse af aftaler vedrørende indkomst- og formuebeskatningen ved lovforslagets § 1 foreslået afløst af en mere almindelig bemyndigelse for regeringen til, under forbehold af gensidighed, at tilstå sådanne lempelser i pligten til at udrede skatter og